

та и извикала :

— Прави каквото щешъ. Сега разбрахъ какъвъ царъ си ти. На едно момче не можешъ да отсждишъ !

Бащата отишелъ при момчето. Рекълъ му :

— Майка ти е болна. За да оздравѣе, трѣбва да заколимъ твоето конче, та да му изяде сърдцето.

— Бива, тате, — рекло момчето. — Но искамъ да ми направишъ златни дрехи. Да грѣятъ като слънце ! А кончето ми съсъ златно седло да оседлаешъ. Щесе премѣня и ще го препусна за последенъ пътъ. Затворете портитѣ, ако се страхувате, че ще избѣгамъ.

Царьтъ се съгласилъ. Момчето отишло при кончето. Разказало му, какво иска царицата. А кончето рекло :

— Не бой се ! Като ме препуснешъ, азъ ще избавя и тебе и мене !

Направили златнитѣ дрехи.

Приготвили седлото. Облѣкло се момчето. Премѣнило кончето. Извело го на двора. Яхнало го.

Събрало се мало и голѣмо да гледа. Царьтъ излѣзълъ на двора.

Запрепускало момчето. Кончето обикаляло двора, все повече се

засилвало. По едно време момчето се хванало здраво за гривата. Кончето полетѣло като вѣтръ, прескочило оградата и се спунало низъ полето.

Припкало, припкало кончето — стигнало въ друго царство.

Момчето съблѣкло златнитѣ дрехи. Вързало ги о седлото. Кончето му дало три косъма отъ гривата си и рекло :

— Щомъ ти дотрѣбвамъ, нагрѣй космитѣ, и азъ ще дойда.

Кончето отишло въ гората. Момчето купило отъ единъ овчаръ скжсани дрехи, облѣкло се и се опжтило къмъ столнината на царството. Главило се градинарь въ царската градина. По цѣль день ко-

